

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.178 van 22 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 februari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 februari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEPOVERE loco advocaat M. TREMMERY en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 18 juli 2008 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.
- 1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend werd verzoekers dossier door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar hij werd gehoord op 1 oktober 2008.
- 1.3. Op 3 februari 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 6 februari 2009 aangetekend verzonden en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Afghaanse nationaliteit en afkomstig uit het dorp Shinia in het district Gizab van de provincie Uruzgan. U bent Hazara en sjiïet.

Volgens uw verklaringen had u een relatie met de dochter van (A.W.K.), een dorpshef uit uw regio. U stelt dat hij een machtige man is die samenwerkt met de Taliban. Hij zou tegen de relatie gekant zijn geweest en zou u uit de weg hebben willen ruimen omdat u zijn eer in gevaar bracht. Hij zou u bij de Taliban als verrader en spion hebben aangegeven. Deze zouden u vervolgens bij u thuis hebben gezocht. U was op dit ogenblik niet thuis, maar vernam het van uw vader. U vluchtte onmiddellijk. U was ongeveer twee maanden onderweg en op 18 juli 2008 kwam u aan in België.

U legt geen documenten voor ter staving van uw afkomst, identiteit of asielrelaas.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat u recentelijk uit het dorp Shinia, district Gizab en provincie Uruzgan afkomstig zou zijn. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming.

U legt geen enkel document neer ter staving van uw herkomst en uit uw verklaringen blijkt dat u niet op de hoogte bent van elementaire informatie over deze regio, terwijl toch redelijkerwijze mag worden verwacht dat iemand die recentelijk uit deze regio afkomstig is op de hoogte is van deze elementen.

Uit de informatie die bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt bovendien dat het dorp waarvan u afkomstig beweert te zijn, niet in het district Gizab gelegen is, zoals u verklaarde (gehoorverslag, p. 2), maar in werkelijkheid in het district Chora ligt. Als er al twijfel zou kunnen bestaan over de grens van beide districten, dan dient in elk geval gewezen te worden op het feit dat u er niet van op de hoogte blijkt te zijn dat het district Gizab sinds maart 2004 tot de provincie Day Kundi behoort en niet meer tot de provincie Uruzgan, aangezien u stelt dat Gizab in Uruzgan gelegen is (gehoorverslag, p. 2 en zie informatie administratief dossier). Het is eigenaardig dat u hiervan niet op de hoogte bent aangezien u volgens uw verklaringen tot in 2008 in Shinia zou hebben gewoond (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken).

Er dient verder te worden vastgesteld dat u spontaan verschillende Hazara-stammen kunt vermelden en u bovendien weet tot welke stam uzelf behoort. In het licht van deze vaststellingen is het opmerkelijk dat u nog nooit gehoord heeft van de Polada Hazara stam: nochtans blijkt uit de informatie die bij het administratief dossier werd gevoegd dat deze groep erg dicht bij uw regio woont, in een regio die bovendien een groot deel van het Chora district bestrijkt (gehoorverslag, p. 5, 6 en 7).

Ook over bekende personen in uw beweerde regio van herkomst weet u zo goed als niets te zeggen. Het is bijvoorbeeld eigenaardig dat u over Jan Mohammad Khan enkel kunt zeggen dat het iemand was die enkele jaren geleden in Uruzgan was en dat hij 'een leider of zo' was (gehoorverslag, p. 6). Uit de informatie die bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt immers dat hij de alom bekende en beruchte gouverneur van Uruzgan was tot hij door Abdul Hakim Munib vervangen werd. Over Abdul Hakim Munib vertelt u enkel dat het een bekend iemand was, 'een gouverneur of zo' (gehoorverslag, p. 6), maar meer weet u hierover niet te zeggen. U blijkt evenmin ooit gehoord te hebben van Abdul Khaliq (gehoorverslag, p. 6), terwijl deze persoon meer dan 12.000 stemmen of meer dan 35 procent van het geheel kreeg bij de laatste parlementsverkiezingen in Uruzgan. Bezwaarlijk kan worden aangenomen dat hij in de provincie waarvan u recentelijk afkomstig beweert te zijn, niet zo bekend zou zijn. Uit dezelfde informatie blijkt dat hij een krijgsheer en belangrijk stammenleider in Uruzgan was. U kunt evenmin iets vertellen over Nazar Mohammad en Haji Gul en weet bijvoorbeeld niet van waar zij afkomstig zijn (gehoorverslag, p. 6). Zoals blijkt uit de informatie in het administratieve dossier zijn beide nochtans provincieraadsleden in Uruzgan en hebben ze samen enkele duizenden stemmen verzameld. Nazar Mohammad blijkt bovendien afkomstig te zijn uit het Chora district. Het is ook eigenaardig dat u wel blijkt te weten dat Assadullah Hamdam gouverneur is, maar dat u verder absoluut niets weet te vertellen over hem (gehoorverslag, p. 7). Nochtans is de functie van gouverneur in Afghanistan een zeer publieke en zichtbare functie en kan worden gesteld dat de bevolking zeer goed op de hoogte is van de identiteit van de persoon die aan het hoofd van de provincie staat. Het is opmerkelijk dat u zo weinig weet over deze zeer bekende figuren van de laatste jaren in Uruzgan, gelet op het belang van dergelijke figuren in de Afghaanse maatschappij die in belangrijke mate op een tribale basis

gevestigd is. In deze tribale structuren in Afghanistan spelen de reële machtshebbers, zoals gouverneurs, krijgsheren en stamoudsten een dermate belangrijke rol en oefenen ze een zodanig grote invloed uit op het dagelijkse leven van de gewone burgers, dat mag worden aangenomen dat ze algemeen gekend zijn door de bevolking in de regio waarin ze hun macht uitoefenen.

Het is verder eveneens opmerkelijk dat u wel weet dat er opium wordt geteeld in uw provincie, maar dat u stelt dat die in 'bahar' (lente) wordt geplant en in 'garmya' ('heet seizoen') wordt geoogst in Uruzgan (gehoorverslag, p. 7). Volgens de informatie die bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dit niet juist te zijn. In Uruzgan wordt de opium in de herfst ('khazan' of de maanden mizan, aqrah en gaus) geplant en in het midden van mei (de maand 'saur' in 'bahar' of lente) geoogst. Het is eigenaardig dat u hieromtrent verkeerde informatie geeft, gelet op het belang en het wijdverspreide karakter van de opiumteelt in de Afghaanse maatschappij en zeker in de zuidelijke provincies zoals Uruzgan. Uit de informatie die bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Uruzgan één van de provincies is met de meeste oppervlakte waarop opium wordt geteeld. U stelt in dit verband niet te weten of er in uw nabije regio of in Uruzgan operaties geweest zijn om papavervelden te vernietigen (gehoorverslag, p. 8). Uit de informatie die bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat er recent nog een grootscheepse actie is geweest in de provincie Uruzgan en meer bepaald ook in het Chora district. Deze actie vond plaats vóór 15 april 2008 en u beweerde in uw verklaring bij de registratie van uw asielaanvraag dat u twee maanden onderweg was vanuit Uruzgan. Aangezien u op 18 juli 2008 asiel heeft aangevraagd, dient te worden vastgesteld dat u volgens uw verklaringen tot 15 april 2008 zeker nog in Uruzgan aanwezig was en dat het bijgevolg eigenaardig is dat u over deze actie niets heeft vernomen.

Vervolgens blijkt u evenmin op de hoogte te zijn van de aanwezigheid van buitenlandse troepen in de provincie Uruzgan en in uw omgeving. Op de vraag of er buitenlandse troepen zijn in Uruzgan antwoordt u met de vraag "Hoe bedoelt u?". Vervolgens stelt u "Amerikanen" en daarna "Ze zeggen dat er Hollanders zijn". U blijkt dit laatste echter pas in België te hebben vernomen. Het is zeer opmerkelijk dat u zo iets niet in Uruzgan zelf zou vernomen hebben. Het is ook opmerkelijk dat u niet weet waar in de provincie de buitenlandse troepen zaten (gehoorverslag, p. 8). Gelet op de impact van het huidige conflict in de Afghaanse maatschappij en op de beruchtheid van de buitenlandse troepen in dit conflict, zou toch mogen worden verwacht dat iemand die afkomstig is uit de zeer conflictueuze provincie Uruzgan min of meer zou weten welke buitenlandse troepen zich in de provincie bevinden en tevens zou weten waar deze ongeveer hun basis hebben. Het is eveneens erg opmerkelijk dat u geen lokale Taliban-commandanten kunt noemen en zelfs niets weet te zeggen over mullah Dadullah (gehoorverslag, p. 8). Nochtans kan deze laatste als een van de beruchtste en bekendste Talibs worden beschouwd en is hij nota bene afkomstig uit Uruzgan. Ook hier kan worden gesteld dat van een inwoner van Uruzgan kan worden aangenomen dat hij hierover toch een minimum aan kennis zou hebben.

U heeft gehoord over slachtoffers bij overstromingen van heel vroeger, van zo lang geleden dat u het zich zelf niet herinnert, zoals u zegt. U zou dit enkel gehoord hebben van uw ouders (gehoorverslag, p. 9), terwijl uit de informatie die bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er de laatste jaren in Uruzgan en in het district Chora overstromingen zijn geweest waarbij tientallen doden vielen en honderden huizen wegspoelden. Het is opmerkelijk dat u over een dergelijke ramp nog nooit zou hebben gehoord. Het is tenslotte ook opmerkelijk dat u wel de gevechten in Chora kunt vermelden, maar verder geen concrete en gedetailleerde voorbeelden kunt geven van veiligheidsincidenten, terwijl u beweert recent afkomstig te zijn uit één van de meest gevaarlijke provincies van Afghanistan (gehoorverslag, p. 9-10). Indien u werkelijk recentelijk aanwezig was in dit gebied zou u zich ongetwijfeld één of meerdere incidenten voor de geest kunnen halen. Het feit dat u dit niet kan doet eens te meer twijfels rijzen bij uw bewering tot recent in dit gebied woonachtig te zijn geweest.

Het is het geheel van bovenstaande motieven die heeft geleid tot de vaststelling dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt recentelijk afkomstig te zijn uit het dorp Shinia in de provincie Uruzgan. Het is aannemelijk dat Afghaanse burgers met een beperkte opleidingsgraad en een zeer regionaal profiel niet op de hoogte zijn van bepaalde feiten in de Afghaanse maatschappij. Het is evenwel niet aannemelijk dat de opleidingsgraad en het profiel een verschoning vormen voor het manifeste gebrek aan kennis over tal van facetten van het Afghaanse leven, die bovendien wel degelijk algemeen bekend zijn in de regio waarvan u recentelijk afkomstig beweert afkomstig te zijn.

Aangezien u beweert dat uw vluchtmotieven zich recentelijk in de regio van Shinia in de provincie Uruzgan hebben voorgedaan, dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze vluchtmotieven. U heeft immers niet aannemelijk kunnen maken dat

u de laatste jaren aanwezig was in deze regio. Om deze redenen komt u niet in aanmerking voor het verkrijgen van het Vluchtelingenstatuut. U kunt zich evenmin beroepen op de gebeurtenissen of de algemene toestand in de regio om het subsidiaire beschermingsstatuut te verkrijgen. Door het afleggen van bedrieglijke verklaringen stelt u het Commissariaat-generaal immers in de onmogelijkheid om een duidelijk beeld te krijgen van uw profiel, uw verblijfplaatsen van de laatste jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarvoor u deze derde landen heeft verlaten. Bijgevolg maakt u het de asielinstanties onmogelijk om tot een correcte inschatting te komen van uw nood aan subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Ten gronde.

- 2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat de opmerkingen van de verwerende partij niet van die aard zijn dat de recente afkomst van verzoeker uit het dorp Shinia in de provincie Uruzgan dient in twijfel getrokken te worden en dat de Commissaris-generaal onterecht stelt dat de punten waarover verzoeker werd ondervraagd zaken zijn uit het Afghaanse leven die algemeen bekend zijn in de regio.
- 2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de rechten van verdediging, voert verzoeker aan dat verweerder weet dat de actuele situatie in Afghanistan hoe dan ook bescherming rechtvaardigt, er geen rekening werd gehouden met het asielrelaas en enkel werd geoordeeld dat hij het niet aannemelijk heeft gemaakt de laatste jaren in Afghanistan aanwezig te zijn geweest gezien hij het antwoord op enkele vragen schuldig bleef, hoewel hij als Afghaanse tapijtenknoper met een beperkte opleidingsgraad en een zeer regionaal profiel niet op de hoogte kan zijn van bepaalde feiten in de Afghaanse maatschappij, zodat hij minstens gerechtigd is op het subsidiair beschermingsstatuut.
- 2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van haar declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.
De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.
- 2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat hij onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt recentelijk uit het dorp Shinia, district Gizab en provincie Uruzgan, afkomstig te zijn. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststelling dat verzoeker geen enkel document neerlegt ter staving van zijn

herkomst, het dorp waarvan hij afkomstig zou zijn niet in het district Gizab is gelegen maar in werkelijkheid in het district Chora ligt, het district Gizab sinds maart 2004 tot de provincie Day Kundi behoort, hij spontaan verschillende Hazara-stammen kent en bovendien weet tot welke stam hij zelf behoort doch nog nooit heeft gehoord van de Polada Hazara stam terwijl deze groep erg dicht bij zijn regio woont, hij ook over bekende personen in zijn beweerde regio van herkomst zo goed als niets weet te zeggen, het verder eveneens opmerkelijk is dat hij wel weet dat er opium wordt geteeld maar stelt dat die in de lente wordt geplant en in het heet seizoen wordt geoogst, hij niet weet of er in zijn nabije regio of in Uruzgan operaties zijn geweest om papavervelden te vernietigen, hij evenmin op de hoogte is van de aanwezigheid van buitenlandse troepen in de provincie Uruzgan en in zijn omgeving, het eveneens erg opmerkelijk is dat hij geen lokale Taliban-commandanten kan noemen en zelfs niets weet te zeggen over mullah Dadullah, hij gehoord heeft over slachtoffers bij overstromingen van heel vroeger terwijl blijkt dat er de laatste jaren in Uruzgan en in het district Chora overstromingen zijn geweest waarbij tientallen doden vielen en honderden huizen wegspoelden, hij geen concrete en gedetailleerde voorbeelden kan geven van veiligheidsincidenten en, gezien zijn vluchtmotieven zich recentelijk in de regio van Shinia hebben voorgedaan, er geen geloof aan kan gehecht worden omdat hij niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij de laatste jaren aanwezig was in deze regio.

- 2.5. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1 A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoeker dient daarbij aan te tonen dat er in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 veronderstelt een voortdurende of systematische schending van de mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhoudt en tegen dewelke een staat niet wil of niet kan beschermen (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 101 e.v.). Krachtens artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) moeten de daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève “a) *ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a)*”. De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging, die een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling. De Raad moet oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Daartoe moet de kandidaat-vluchteling aantonen dat er omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Zulks houdt noodgedwongen in dat zijn vrees actueel is en dat de Raad bij de beoordeling van deze vrees moet steunen op de feitelijke situatie zoals deze zich voordoet in het land van herkomst op het ogenblik van zijn beslissing. Deze stelling vloeit immers voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium “gegronde vrees voor vervolging” het wezenlijke is. Dit impliceert dat de verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete

situatie. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien de Raad overtuigd is van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling afgelegde verklaringen. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1979, nrs. 40,41,195,196 en J. HATHAWAY, *The law of refugee status*, Butterworths, Toronto, 1991, blz. 72).

- 2.6. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert wegens problemen die zouden voortvloeien uit zijn 'relatie' met de dochter van A.W.K., het dorpshoofd. Terwijl van een asielzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, wordt thans vastgesteld dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken, naar aanleiding van het invullen van zijn vragenlijst op volgende vage wijze zijn asielmotieven toelicht: *"Ik vrees de Taliban. Mijn vader was vroeger bij de Taliban. De Taliban verplichtte mijn vader om mee te werken. Mijn vader was een chauffeur. Ik zal verplicht worden om mee te vechten met de Taliban. Ik vrees A.W.K. en de Taliban. (...) Ik heb persoonlijke problemen met A.W.K. Hij heeft vele gronden en veel invloed in de regio. (...) Hij had een dochter S. Ik had een relatie met haar. We zijn samen opgegroeid. Ik wilde haar ten huwelijk vragen en stuurde mijn vader naar hun huis. Haar vader weigerde omdat we boeren zijn en gewone mensen zijn. S. zei haar vader dat ze met mij zou vluchten als haar vader weigerde. De vader werd kwaad op mij en hij wilde mij doden. A.W.K. heeft me beschuldigd een spion te zijn en een Taliban te zijn. (...) Ze hebben iemand achter mij gestuurd en ze wilden mij ontvoeren. Wie? De Taliban wilde mij ontvoeren. Om welke reden? A.W.K. heeft contacten met de Taliban en hij zei dat ik een spion was. A.W.K. wilde mij doden. (...) Ik vernam later dat de Taliban was langs geweest. Hierna zei mijn vader dat ik beter kon vluchten omdat ik mijn leven riskeer. (...)".* De Raad merkt op dat ook tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal verzoeker heel vaag en algemeen blijft over zijn vluchtmotieven, zelfs nadat hem uitdrukkelijk wordt gevraagd een uitgebreid en gedetailleerd relaas te geven over de reden van de vete, waar hij stelt een vete te hebben gehad met A.W.K. omwille van diens dochter waarmee verzoeker een (*platonische*) relatie had en waarbij A.W.K. hem bij de Taliban zou hebben verkleet als verrader of spion en zij hem daarom wilden doden. Verder antwoordt verzoeker *"Ik wou de dochter van hem en hij was er tegen en had vernomen dat ik een slechte naam geeft aan zijn dochter en zijn positie daar. Daarom hadden wij een vete. (...) hij dacht dat ik met zijn eer aan het spelen was. (...)".* Het ongeloofwaardig karakter van verzoekers relaas blijkt niet alleen uit zijn vage en niet bewezen relaas toch tevens is het ongeloofwaardig dat, gelet op de Afghaanse context waar de eer van de familie en de man primordiaal is, een belangrijke Khan zoals verzoeker het stelt, een leugen en de Taliban zou nodig hebben om de belager van zijn dochter te weerhouden. De Raad hecht derhalve geen enkel geloof aan het door verzoeker opgediste relaas. Dit klemmt des te meer nu ook blijkt dat verzoeker niet aannemelijk kan maken dat hij recent afkomstig is uit de regio, zoals blijkt uit hetgeen volgt.
- 2.7. Daargelaten de discussie of het beweerde dorp van afkomst van verzoeker al dan niet behoort tot het district Gizab dan wel Chora, vermits het volgens verzoeker op de grens ligt, en de vaststelling dat het district Gizab gedurende een bepaalde periode behoorde tot de provincie Day Kundi, stelt de Raad vast dat verzoeker beweert afkomstig te zijn van de provincie Uruzgan, dorp Shinia en dat dan ook mag verwacht worden dat hij op de hoogte is van een aantal elementaire zaken die betrekking hebben op zijn provincie, zelfs al beweert hij een eenvoudige tapijtenknoper te zijn en wijst hij op de beperkte politieke interesse en de achterstand van de mensen uit deze provincie. Zo wijst de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er in de bestreden beslissing terecht op dat in de tribale structuren in Afghanistan de reële machthebbers, zoals gouverneurs, krijgsheren en stamoudsten een dermate

belangrijke rol spelen en een zodanig grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven van de gewone burger, dat mag worden aangenomen dat ze algemeen gekend zijn door de bevolking van de regio waarin ze hun macht uitoefenen. Zo wordt vastgesteld na lezing van het administratief dossier dat verzoeker Jan Mohammad Khan enkel bij naam kent terwijl Khan tot 2006 een beruchte gouverneur was van de provincie Uruzgan, over diens vervanger Abdul Hakim Munib enkel weet dat hij ook *“een bekend iemand”* is, *“een gouverneur of zo”*, en over Abdul Khaliq, die meer dan 35 procent kreeg bij de parlementsverkiezingen in Uruzgan, een krijgsheer en belangrijk stammenleider was, wist verzoeker helemaal niets. Nazar Mohammad en Haji Gul, provincieraadsleden in Uruzgan die samen enkele duizenden stemmen hebben verzameld kent verzoeker evenmin, terwijl Nazar Mahammad afkomstig is uit dezelfde regio (Chora). Van Assadullah Hamdam weet verzoeker niets meer te vertellen dan dat hij thans de gouverneur is. Waar verzoeker stelt dat al deze personen politiek actief zijn en hij erop wijst dat de gewone burgers in Afghanistan niet met politiek bezig zijn, zij daar niet over praten en daar geen tijd voor hebben, kunnen deze beweringen de Raad niet overtuigen gelet op het terechte motief in de bestreden beslissing dat deze mensen een enorme invloed uitoefenen op het dagelijks leven van de gewone man in Afghanistan. Dezelfde vaststelling kan overigens gedaan worden met betrekking tot het gebrek aan kennis over de beruchte Talibanstrijder mullah Dadullah, die decennialang als strijder actief was, de publiciteit niet schuwde, een ‘topcommander’ was van de Taliban en in 2007 in het zuiden van Afghanistan om het leven kwam (informatie gevoegd bij het administratief dossier). Overigens blijkt verzoekers ongeloofwaardigheid tevens uit het feit dat hij geen andere belangrijke Talibanstrijders uit zijn streek kent terwijl hij beweert dat zijn vader voor hen moest werken en hij door hen wordt gezocht.

- 2.8. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt tevens terecht dat, gelet op de impact van het huidige conflict in de Afgaanse maatschappij en op de beruchtheid van de buitenlandse troepen in dit conflict, van iemand die beweert afkomstig te zijn uit Uruzgan mag verwacht worden dat hij/zij op de hoogte is van welke buitenlandse troepen zich in de provincie bevinden en tevens weet waar deze ongeveer hun basis hebben. Verzoekers argument dat alle buitenlanders worden gelijkgesteld aan Amerikanen en dat de plaats waar zij hun basis hebben voor hem niet belangrijk was, wijzigt niets aan de vaststelling dat zijn kennis over de buitenlandse troepen uiterst beperkt is, hetgeen, gelet op de impact van de aanwezigheid van deze troepen in de zeer conflictueuze provincie, niet aanvaardbaar is.
- 2.9. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt tevens dat hij niet op de hoogte is van de overstromingen die er de laatste jaren zijn geweest in Uruzgan en in het district Chora waarbij tientallen doden vielen en honderden huizen wegspoelden, hetgeen hij overigens niet ontkent in het verzoekschrift. Tevens blijkt dat hij wel kan vermelden dat er gevechten waren in Chora, doch hij niet in staat is concrete en gedetailleerde voorbeelden te geven van veiligheidsincidenten. Verzoekers argument dat dit zodanig gewoon geworden is dat er mensen sterven en dat de problemen in Chora in handen zijn van de regering en de gewone bevolking, kan niet overtuigen.
- 2.10. Gelet op het feit dat verzoeker weinig of geen kennis heeft over de voor de Afgaanse gemeenschap belangrijke politieke leiders in de afgelopen jaren, hij ook één van de meeste beruchte Taliban-commandanten van de regio niet kent, hij niet op de hoogte is van de overstromingen de laatste jaren in de provincie Uruzgan en in zijn regio, hij weinig of geen kennis heeft van de aanwezigheid van buitenlandse troepen en hij geen veiligheidsincidenten concreet kan toelichten, is de Raad van oordeel dat verzoeker het niet aannemelijk weet te maken recent afkomstig te zijn van de provincie Uruzgan. Overigens wijst de Raad erop dat het op zijn minst merkwaardig is dat verzoeker nooit gehoord heeft van de Polada Hazara stam terwijl hij zelf een aantal stammen kan opnoemen en deze stam dicht bij de regio van

verzoeker woont. Verzoekers argument dat men elkaar kent van de plaats waar men woont en niet als 'behorende tot die bepaalde stam' overtuigt niet in het minst. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat, zo verzoeker beweert dat de bevolking de opium in de lente plant "*gezien zij ervoor hun grond gebruiken voor onder andere abrikozen en amandelen*" en zij hun grond dubbel kunnen gebruiken, dit geen steek houdt. Immers abrikozen en amandelen zijn bomen en de Raad ziet niet in hoe men onder deze bomen papavers zou planten in de lente. Hoe dan ook, verzoeker beperkt zich tot een bewering die geen steun vindt in het administratief dossier.

- 2.11. Gelet op al deze vaststellingen samen, maakt verzoeker zijn vluchtmotieven niet aannemelijk en maakt hij evenmin zijn recente afkomst uit Uruzgan aannemelijk.
- 2.12. Waar verzoeker voorhoudt dat hij minstens gerechtigd is op het subsidiair beschermingsstatuut, benadrukt de Raad dat elke aanvraag individueel dient te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. De aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan bijgevolg, met name wat betreft de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou lopen, niet met een verwijzing naar de algemene toestand van het land van herkomst volstaan maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist (RvS, nr. 177.396 van 29 november 2007). Doordat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd, in het bijzonder betreffende zijn voorgehouden recent verblijf in Afghanistan, heeft hij zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk gemaakt.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 22 april 2009 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

M.-C. GOETHALS.